

Llegat

L'Homenatge a Andreu Nin al Parlament de Catalunya permet fer diferents lectures. Estan englobades en el fet que, des del primer moment, la Fundació Andreu Nin el va concebre com un acte unitari i actual del conjunt de les esquerres.

L'actualitat, utilitat i futur del llegat del revolucionari segrestat i assassinat, es fonamenta en tres versions.

L'esperit de l'Aliança Obrera de 1934. És amb les arrels de la insurrecció minera asturiana i la UHP (*Unidad Hermanos Proletarios*), així com la rebel·lió catalana, inclosa la proclamació de l'estat català dins la República federal espanyola. Va ser un moviment social i democràtic, amb un acord entre partits i sindicats. La concepció de Nou espai, la idea d'una Syriza catalana, l'orientació d'una confluència d'espais, subjectes polítiques i plataformes, cadascuna amb la seva fisonomia, beu de concepcions profundes unitàries per aconseguir una pas d'alternativa política d'esquerres que planti cara a l'hegemonia de la dreta catalana i espanyola.

Aquesta concepció, que en Nin anomenava de front únic, representa l'aliança entre les forces reformistes, transformadores i revolucionàries. Mentre *quincemaigistes* anti-partidistes, marees, candidatures i plataformes mil, sindicats, i partits, vagi cadascú per la seva banda, no hi ha alternativa política a l'horitzó. Si cada bandera o no-bandera -política, apolítica, antipolítica- promou o predica la unitat sempre a condició que sigui sota el seu paraigua i colors, seguirà la disgregació, desunió i divisió. Fins i tot pot esdevenir que l'últim projecte unitari, cívica ciutadà, on s'exclouï a sindicats i partits, contribueixi a incrementar la fragmentació de les esquerres, malgrat tothom la vulguem superar. Podem canviar el paradigma vers una confluència honesta, social i nacional, sense exclusions i per tant unitària real?

La segona lectura rau en la fundació del POUM per part de l'Esquerra Comunista i el Bloc Obrer i Camperol. Es tracta de l'aliança, la confluència de tall programàtic i de partit, entre les organitzacions revolucionàries. Ara que s'enceta el procés d'unitat comunista per part del PCC, PSUC viu i el PCE, és engrescador poder enfocar-ho en relació a una estratègia revolucionària, amb l'empremta obrera, jove i de les dones. Quina és la perspectiva d'unitat revolucionària treballadora per avui en dia? Quan el que tenim davant és una involució econòmica, social i democràtica de predomini del poder financer, de la societat del mercat i de la gran propietat privada, com fem acumulació de forces d'esquerres en l'acció diària concreta?

La tercera lectura o lliçó, és l'aliança radical democràtica. L'aliança entre federalistes, autonomistes, sobiranistes i independentistes. Per uns processos constituents espanyol, català, basc, gallec, també ibèric i europeu. Podem albirar un front democràtic nacional?

Aquesta setmana que ens ha deixat el revolucionari Toni Lecha (1942-2013), del Casal independentista El Forn de Girona, històric del MDT, activista i promotor de la CUP, recordo que fa uns mesos a Girona varem compartir sobre l'experiència de Nin i el POUM, precisament en relació a l'Aliança Obrera i la defensa d'un Estat i una República catalana per part de Nin.

El moviment més massiu ciutadà democràtic avui a Catalunya porta els lemes del "Som una nació, Nosaltres decidim" i els de "Llibertat, Independència, Nou estat d'Europa". Per les persones nostàlgiques, la gent desmemoriada o d'idees prefixades inalterables a la realitat, cal prendre nota que ha quedat molt lluny i superat el lema de fa trenta cinc anys de "Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia". Ha plogut des d'aleshores governs UCD, PSOE, PP, a l'estat, i de CiU, PSC amb ERC i ICV-EUiA, a Catalunya. El NO a la Independència i a la Consulta, de la Moció del PSC-PP-PxC a L'Hospitalet de Llobregat, amb el suport de la direcció del PSC, és un altre contrapunt a reflexionar sobre la perspectiva democràtica, sobre l'unionisme o el no-rupturisme, cert federalisme i la connivència amb el manteniment amb l'estat monàrquic actual de la Constitució espanyola.

Com pot haver aliança entre federalistes i independentistes si la condició fora unionista, sigui d'una o altra manera? El moviment massiu català ha de portar a alternativa política des de dins les propostes d'Estat i República catalana. L'element cabdal de ruptura és encara convocar i realitzar la Consulta. I que sigui la ciutadania, la població a Catalunya qui decideixi.

Francesc Matas Salla